

en vis sædvansmæssig Fasthed, kunne komme under Legislaturens Overveelse, hvorvidt Posten skal vedblive. Hvergang saaledes en Departementschefs Post bliver ledig, efterat Loven er vedtagen, maa vel vedkommende Minister være berettiget til at disponere over det Besløb, der er opført i Finantsloven for midlertidigen at faae de med Posten forbundne Forretninger besørge, men den definitive kongelige Udnævnelse til Posten vil først kunne finde Sted, naar der ved den næste Finantslovs Behandling ikke gjøres Indsigelse imod Postens Gyldighed overhovedet. Men naar det erkjendes, at Posten er nødvendig, saa skal det, naar denne Lov er vedtagen, ikke være Gjensstand for Forhandling under den aarlige Finantslov paa Rigsdagen, hvormed Posten skal aflægges. Naar Postens Nødvendighed engang er anerkjendt, saa viser den almindelige Gagelov, hvorledes den skal lønnes, og der vil saaledes ved denne Lov naaes en tilstrækkelig Grad af Sikkerhed for denne Embedsmandsclasse, i Lighed med de øvrige Embedsmænd, for hvilke særlige Gagelove ere vote-rede—, en Sikkerhed, jeg anseer for mere magtpaaliggende for Administrationen, hvad denne Embedsclasse angaaer end med Hensyn til de fleste andre; thi det er, den Classe af Embedsmænd, hvorum her handles, af hvis Dygtighed Administrationens Gang i højeste Grad er afhængig.

Formanden gav endelig Finantsministeren Ordet for at forelægge det efter Dagsordenen tilbagestaaende Udkast til Lov om Postvæsenets Lønning.*)

Finantsministeren: Der er efterhaanden blevet givet Lønningsslove for flere forskjellige Classer af Officierer, saaledes for Myntens Betsente, for Soldvæsenets og Forsvæsenets Officierer, for Amtsforvalterne og Flere. Hvis det Lovforslag, jeg nylig havde den Ære at forelægge, bliver til Lov, ville ogsaa de under Ministerierne ansatte Embedsmænd faae en bestemt Lov for deres Lønningssmaade. De militaire Embedsmænd have ligeledes fra Fortiden,

navnlig fra 1842, en Lønningsslov, som, indtil den forandres, maa betragtes som gjældende for dem. Der er imidlertid en Classe af civile Officierer, som vel ogsaa have en Lønningsslov i de bestaaende ældre Reglementer, men hvilke Lønningssbestemmelser ikke vel mere kunne komme til Anvendelse under de nærværende forandrede Forhold, og som desuden have viist sig i flere Henseender ufyldstgjørende, idet navnlig de ringere Betsener derefter ere for lavt afslagne. Jeg sigter herved til Postvæsenet. Den Lov, som blev vedtagen under den forrige Rigsdagssession angaaende Primærkers Indførelse, hvormed en total Postreform staaer i Forbindelse, har, som jeg allerede dengang bebudede, maattet udøve en meget væsentlig Indflydelse paa vedkommende Postofficianters hele Lønning i Fremtiden, og det er derfor ogsaa allerede tidligere blevet udtalt, at man maatte være beredt paa, at der vilde blive forelagt et Lovforslag angaaende Postofficianternes fremtidige Lønning. Et saadant Forslag er det, som jeg nu her forelægger, og det vil findes i sine Principer at være aldeles overensstemmende med den Lov, der er givet angaaende Soldvæsenets Lønning. Det ligger ogsaa temmelig nær, at disse 2 Administrationsbrancher have en Deel tilfælles i hele deres Ordning og derfor med Føie ville kunne have overensstemmende Principer med Hensyn til deres Lønninger. Overensstemmelse finder saaledes Sted baade i Henseende til Classeinddelingen af de forskjellige Embedsmænd, og i Henseende til, at faste Gager bestemmes udelukkende som Lønningssnorm, at der tildeles de 3 laveste Classer Alderstillæg, som ogsaa Gager og Alderstillæg selv stemme overens med Soldvæsenets. Ligeledes er der ogsaa foreslaaet særligt Contoirhold for vedkommende Embedsmænd, istedetfor at de for en stor Deel tilforn have havt Bruttoindtagter. Der er fremdeles ogsaa i Henseende til Reglerne for Vedkommendes Afgang til Pension omtrent opstillet samme Norm, som ved Soldvæsenet, idet de 3 første Classer, som utvivlsomt ere at henregne til Kongelige Embedsmænd, fremdeles ere bestemte til at skulle nyde Bestalling, og hvad den 4de, den sidste Classe, angaaer, skulde der paa samme Maade,

*) Lovudkastet findes i Anhang til Rigsdagstidenden under Nr. XIII. Sp. 62.